

הוא'. **האי קרא קשיא, פיון דכתיב** ופסוק זה קשה שהרי כתוב **וַאִינְנוּ חָסֵר לְנַפְשׁוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יִתְּאוּהָ, אִמְאִי וְלֹא יִשְׁלִיטְנוּ הָאֱלֹהִים לְאֹכֹל מִמֶּנּוּ, דְּהָא אִינּוּ חָסֵר לְנַפְשׁוֹ כְּלוּם** ולכאורה למה כתוב ולא ישליטנו וכו' הרי כבר נאמר שהוא לא חסר כלום והוא ממלא את כל תאותו, **אַלְא רָזָא אִיהוּ, וְכַל מְלוּי דְשְׁלֵמָה מְלָכָא, מְתַלְבְּשֵׁן אִינּוּן בְּמַלְיִן אַחְרָנִין** אלא בודאי יש טוד בדבר כי כך הם כל דבריו של שלמה המלך שהם סודות המלובשים בדברים, **בְּמַלְי דְּאֹרְיִיתָא, דְּאִינּוּן מְתַלְבְּשֵׁן בְּסִפּוּרֵי עֲלָמָא** אחרים כי הם כדברי התורה שהם סודות המלובשים בסיפורים בעלמא.

ע"י מצות הצדקה זוכים לחיי העולם הבא

תָּא חֲזִי, אַף עַל גַּב דְּבַעֲיָנָן לְאַסְתְּפָלָא בְּלְבוּשָׂא בא וראה שאפילו שבדרך כלל צריך להסתכל גם על הלבוש של התורה ולפרשו על פי פשוטו הנה בפסוק זה עיקר פירושו הוא לפי הסוד המתלבש בו, **הַשְׁתָּא הָאִי קָרָא חֲכִי קְאָמַר, דְּבַר נָשׁ אָזִיל בְּהָאִי עֲלָמָא, וַיְהִיב לִיהּ** (דף קנ"ו ע"א) **קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עוֹתְרָא** כי פסוק זה כך פירושו: שכאשר האדם הולך בזה העולם ונותן לו הקב"ה עושר, **בְּגִין דִּיזְכִּי בִיהּ לְעֲלָמָא דְאַתִּי, וַיִּשְׁתְּאֵר לְנַבִּיָּה קֶרֶן** בכדי שיזכה בו ע"י מצוות הצדקה בעולם הבא ואז ישאר אצלו הקרן שהוא השכר בעולם הבא [קב]. **מַאי קֶרֶן** ומהו טוד הקרן.

אור הרשב"י

[קב] כדאיתא במסכת פאה פרק א' משנה א' אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה

הלימוד היומי

לע"נ הילדה אביבה בת לאה לאוני ע"ה

הָהוּא דְּאִיהוּ קַיִים, דְּאִיהוּ אֶתֶר לְאַתְצַרְרָא בִּיהַ
 נְשֻׁמְתָא אלא הכוונה לאותו שהוא קיים דהיינו שהוא היסוד הנקרא חי העולמים
 שהוא קיים ומקיים את המלכות והוא המקום לצרור בו את הנשמות כי ע"י מצוות הצדקה
 נשמתו תהיה נצררת בצרור היסוד. בְּגִין כִּךְ בְּעֵי לְאַשְׁאָרָא אֲבַתְרִיהַ
 (נ"א עותריה) לְהֵאֵי קָרָן, וְהֵאֵי קָרָן יִקְבַּל לֵיהַ, פְּתַר דְּיַפּוּק
 יַמְהֵא עֲלֵמָא ומשום כך הוא צריך להשאיר את עושרו וממנו לזה הקרן ע"י שיעשה
 צדקה בממנו ועי"כ זה הקרן שהוא היסוד הוא יקבל את נשמתו כאשר הוא יצא מהעולם.

הנותן צדקה זוכה לאכול את הפירות בעולם הזה

בְּגִין דְּהֵאֵי קָרָן, הוּא אֵילָנָא דְחַיִּי דְּהָהוּא עֲלֵמָא, וְלֹא
 קַיִמָא בְּהֵאֵי עֲלֵמָא, אֶלָּא הָהוּא אֵיבָא דְנַפְיָא

מַנְיָהּ ובגלל שאותו הקרן שהוא היסוד הוא אילן החיים של העולם הבא ולא נמצא ממנו
 בעולם הזה אלא רק הפרי שיוצא ממנו דהיינו שנמצא בעולם רק את השפע שהוא משפיע
 למלכות בכדי שהיא תשפיעה אותו לתחתונים, וְעַל דָּא אֵיבָא דְיִלְיָהּ
 אֶכִּיל בַּר נֶשׁ, דְּזָכִי בְּהֵאֵי עֲלֵמָא ולכן הנותן צדקה הוא זוכה לאכול
 בעולם הזה את הפירות שמצד המלכות כי בהם הוא זוכה בעולם הזה, וְהַקָּרָן
 קַיִמָא לֵיהַ לְהָהוּא עֲלֵמָא, לְמַזְפֵּי בִּיהַ בְּחַיִּין עֲלֵאִין

אור הרשב"י

והקרן קיימת לו לעולם הבא כיבוד אב ואם ונמילות חסדים והבאת שלום בין אדם לחבירו ותלמוד תורה כנגד כולם.

הלימוד היומיומי

לע"נ הילדה אביבה בת לאה לאוני ע"ה

דְּלַעֲיֵלָא אולם הקרן של מצוות הצדקה קיימת לו לעולם הבא בכדי שהוא יזכה ע"י

בחיים העליונים שמצד היסוד הנקרא קרן (מק"מ).

יש עושר השמור לבעליו לרעתו ואיש אחר יאכלנו

וּמֵאֵן דְּסָאִיב גְּרַמְיָהּ, וְאֶתְמַשֵּׁךְ בְּתַר גְּרַמְיָהּ, וְלִיתִיהּ

חָסֵר לְנַפְשִׁיהּ וְלְגְרַמְיָהּ כְּלוּם אולם מי שמטמא את עצמו

ע"י שהוא נמשך אחרי תאוות גופו והוא לא מחסר לנפשו וגופו מכל תענוגי העולם כלום.

וְהָהוּא אֵילָנָא אֲשֶׁתְּאָר, וְלֹא שׁוּיָה לְקַבְלִיהּ בְּדַחִילוֹ,

וְלְקַבְלָא לִיָּה לְעֵילָא והוא משאיר ועוזב את אותו האילן של היסוד ע"י שהוא

לא נותן צדקה והוא לא שם אותו כנגד פניו ביראה בכדי שהוא יקבל אותו למעלה לאחר

פטירתו. כְּרִינְ וְלֹא יִשְׁלִיטְנוּ הָאֱלֹהִים לְאָכַל מִפְּנוֹ, וְלְמִזְבֵּי

בְּהָהוּא עוֹתְרָא, וְדָאִי אִישׁ אַחֵר יֹאכְלָנוּ ואז ודאי מתקיים 'ולא

ישליטנו האלהים לאכול ממנו' שע"י אותו העושר הוא יזכה בשני העולמות כי ודאי איש

אחר יאכלנו, כְּמָה דְּאֵת אָמַר כמו שנאמר (איוב כז) יָכִין וְצָדִיק

יִלְבַּשׁ [קג]. בְּגִין כְּךָ, כְּפֵי בַר נֶשׁ לְמִזְבֵּי, כְּמָה דְּיָהִיב

אור הרשב"י

אלא הקדוש ברוך הוא, אף על גב שאותו רשע חוטא נאבד, אותן טובות וזכויות לא נאבדות. יש צדיק שהולך בדרכי המלך העליון ומתקין לבושו ממעשיו, ומטרים שהשלים את לבושו הסתלק - הקדוש ברוך הוא משלים לו מאותם המעשים שעשה (שאבד) הרשע החוטא הוה,

[קג] כדאיתא בזוהר פרשת אמור דף קא ע"א וז"ל התרגום: והוא רשע, שנמצא חוטא לפני אדוננו, ותוהה על אותן טובות שעשה בראשונה, הרי נאבד הוא מן הכל, מהעולם הזה ומהעולם הבא. מה עושה הקדוש ברוך הוא מאותן טובות שעשה החוטא הוה בראשונה.

הלימוד היומאי

לע"נ הילדה אביבה בת לאה לאוני ע"ה

לִיְהִי קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְהוּא עֲלָמָא וּמְשׁוּם כַךְ צְרִיךְ הָאָדָם לזכות לעולם הבא ע"י מה שנתן לו הקב"ה דהיינו שיתן את ממונו לצדקה, וּבְכֵיִן אָכִיל מַנְיָה בְּהַאי עֲלָמָא, וַיִּשְׁתַּאֲר לְגַבִּיּה הַהוּא קֶרֶן לְעֲלָמָא אַחֲרָא, לְמַהוּי צְרוּרָא בְּצְרוּרָא דְחַיִּי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְדַאִי ועי"כ הוא יאכל ממנו בעולם הזה וישאר לו הקרן לעולם הבא שאז תהיה נשמתו צרורה בצרור היסוד הנקרא קרן ואמר רבי יוסי לרבי אבא שודאי הוא כדברייך.

משה רבנו הענו והסבלן לא ביקש מיתה על עצמו

תוּ אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתִיב אִם כָּכָה אֵת עוֹשֶׂה לִי הֲרַגְנִי נָא [קד] וְגו' עוד אמר רבי יוסי ושאל את רבי אבא על מש"כ 'אם ככה את עושה לי, וְכִי מֹשֶׁה דָּאִיהוּ עָנּוּ מִכָּל בְּנֵי עֲלָמָא, בְּגִין דְּשָׂאִילוּ מַנְיָה יִשְׂרָאֵל לְמִיכָל, מָסַר גְּרַמְיָה לְמִיתָה, אִמָּאִי וקשה וכי משה שהוא היה עניו וסבלן מכל בני העולם בגלל ששאלו ממנו בני ישראל בשר תאווה הוא מסר את עצמו למיתה ומה הטעם שאמר משה כך. אָמַר רַבִּי אֲבָא, הַאי

אור הרשב"י

דומה לאחד שיצא ליהרג הוא ובניו אמר לספקלטור הרגני עד שלא תהרוג את בניי לא כשם שני בצדקיהו וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו ואחר כך ואת עיני צדקיהו עור (ירמיה נב יא) כך אמר משה לפני המקום אם ככה את עושה לי הרגני נא הרוג הא יפה לי להרגני תחילה ואל אראה בפורענות העתידה לבוא עליהם.

ומשלים את לבושיו שיתתקן בהם באותו עולם. זהו שכתוב (שם כז) יכין וצדיק ילבש. אותו חוטא התקין, והצדיק מתכסה ממה שהוא התקין.

[קד] ובספרי איתא על מש"כ ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרוג, לפי שהראה הקדוש ברוך הוא למשה סדר פורענות העתידה לבוא עליהם היה ר' שמעון אומר משל למה הדבר

הלימוד היומי

לע"נ הילדה אביבה בת לאה לאוני ע"ה